



Међуопштинско учење и подршка

Мисија ОЕБС-а у Босни и Херцеговини подстиче општине на успостављање партнерства и регионалних мрежа, ради утврђивања питања од заједничког интереса, консолидације и унапређивања постигнутих стандарда добре управе, као и изналагања нових приступа у рјешавању актуелних и будућих изазова у локалној управи.

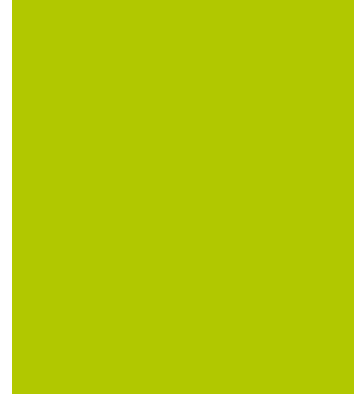
Међуопштинско учење и подршка осмишљено је као средство којим би се општине подстакле да одреде и реализују своје развојне потребе. Ово је једна од седам компоненти иницијативе *Локално је примарно* Мисије ОЕБС-а у БиХ, покренуте 2009. године.

Многе општине у Босни и Херцеговини (БиХ) суочавају се са сличним проблемима, који директно утичу на њихов рад као јединица локалне самоуправе. Осим тога, извјестан број општина увео је побољшане или иновативне праксе. Као резултат тога, општине су добиле могућност да удруже своја искуства и стручност да би заједно ријешиле заједничке проблеме. Временом, овакав облик међуопштинског учења и подршке може да створи темеље за одрживу стратегију општинског развоја која не зависи од међународне подршке. Овакав облик такође подстиче иновативан приступ у рјешавању проблема и омогућава општинама да заједно, и у партнерству са вишим нивоима власти, утврде питања која су од заједничког интереса и одговоре на њих.

Међуопштинско учење и подршка обухвата много више од саме размјене добрих искустава из праксе. Оно захтијева структурирану сарадњу између двије или више општина, будући да се не ради о једнократној активности, него о процесу учења који обухвата читав низ активности. Због тога је неопходно имати стратешки приступ

међуопштинском учењу и подршци, који подразумева утврђивање проблема или питања, договор о рјешењу или о жељеном резултату и план међуопштинског повезивања. Сам приступ може да буде разнолик и може да подразумева изградњу односа између двије општине када је потреба за подршком или учењем у одређеној области усклађена са понудом знања из исте области. Такође, приступ може да обухвата формирање мреже унутар које би општине радиле на рјешавању заједничких проблема. Независно од облика, ефикасност међуопштинског учења и подршке огледа се у степену остварених побољшања у општинама које учествују у процесу учења, као и повећању исказаног задовољства грађана радом општинских органа власти.

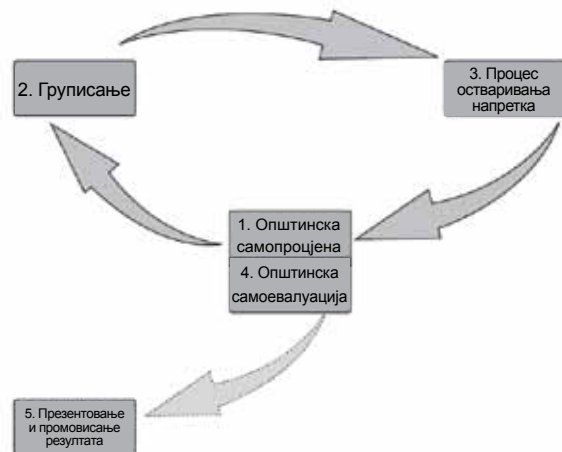
Тренутно, двије трећине од укупно 143 јединице локалне самоуправе у БиХ укључене су у 22 мреже које су фокусиране на проблеме, као што су: унапређење етичких стандарда у заједницама, управљање људским ресурсима, руковођење и стратешко планирање. Мрежу обично чини 6-12 општина, при чему се стручњаци из одређених области или овлашћена лица из сваке општине, укључена у мрежу, сусрећу на мјесечном основу како би учили једни од других и унаприједили одређене општинске праксе рада.



Заједнички оквир за самопроцјену

Ради лакшег оснивања међуопштинских мрежа и партнерстава за учење и подршку, Мисија је, у септембру 2009. године, увела механизам за самопроцјену под називом: Заједнички оквир за самопроцјену (енг.: CAF). CAF је увелико прихваћен у јавном сектору широм Европе, јер локалним органима власти омогућава реализацију самопроцјене, да би утврдили које су то области у којима су побољшања могућа, као и међуопштинску сарадњу на рјешавању питања од заједничког интереса. Процес самопроцјене први је од пет корака циклуса међуопштинског учења, а слиједи га груписање, процес остваривања напретка, општинска самоевалуација, те посљедњи, необавезни корак циклуса, презентирање и промоција резултата.

1. **Општинска самопроцјена** – утврђивање области у којима је неопходно побољшање или консолидација, или гдје је иновативни приступ могућ.
2. **Груписање** – повезивање општина које су утврдиле исте области, да би, кроз сарадњу, могле да побољшају свој рад.
3. **Процес остваривања напретка** – дефинисање циљева мреже, израда и спровођење плана активности.
4. **Општинска самоевалуација** – процјена резултата које су постигле општине и мреже, да би се утврдило да ли су циљеви остварени и општинске праксе рада унапријеђене.
5. **Презентирање и промоција резултата** – могућност да општине представе резултате, да би они могли да користе и другим општинама.



Да би учествовале у мрежама и партнерствима међуопштинског учења и подршке, општине морају да имају капацитете за спровођење самопроцјене (коришћењем CAF-а или неког другог механизма), да имају политичку вољу за спровођење реформе постојећих пракси, као и интерес да пружи, односно добију помоћ од других општина.

Заинтересоване општине могу да ступе у контакт са најближом канцеларијом Мисије ОЕБС-а на терену, да би се детаљније упознале са процесом укључивања у постојеће или покретање нових међуопштинских мрежа и партнерстава са другим општинама.

Мисија ОЕБС-а у Босни и Херцеговини помаже БиХ у испуњењу обавеза које је она преузела као држава чланица ОЕБС-а, као и напредовању ка остварењу свог декларисаног циља придруживања евроатлантским интеграцијама тако што јача безбједност и стабилност, путем завршетка изградње мира унутар дејтонског оквира, те развија инклузивни политички дискурс и демократски одговорне институције које поштују разноликост, промовишу консензус и поштују владавину права. Мисија има свеобухватан и интегрисан приступ путем свог присуства на терену, што одсликава нагласак који је стављен на развијање кохезивних заједница и на правовремену идентификацију препрека напретку.